

Sygn. akt II Ca 1006/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Marta Postulska-Siwiek

Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Misztal-Konecka

Protokolant Katarzyna Gustaw

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa J. B. i D. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 19 września 2016 roku, sygn. akt I C 568/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od J. B. i D. B. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty po 1 200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

III. nakazuje sprostować oczywiste omyłki w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że w miejsce słów „Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej w Ł.” nakazuje wpisać słowa „(...) Spółce Akcyjnej w Ł.”, a w miejsce słów „Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.” nakazuje wpisać słowa „(...) Spółki Akcyjnej w Ł.”.

Sygn. akt II Ca 1006/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 12 maja 2015 roku powodowie D. B. i J. B. wnosili o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanego Towarzystwa (...) S. A. w Ł. kwoty 29 325,54 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że w lipcu 2014 roku zlecieli spółce z o. o. (...) prace konserwatorskie na basenie znajdującym się na nieruchomości, której są właścicielami. W trakcie zleconych czynności P. K., pracownik tej firmy, pozostawił nieświadomie na noc odkręcony zawór wody, na skutek czego nastąpiło zalanie budynku, w którym znajduje się basen, pomieszczeń maszynowni, pomieszczeń przyległych do basenu, piwnicy i garażu. Spółka (...) była objęta ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powodowie dochodzą zapłaty kosztów naprawy uszkodzonych elementów basenu.

W piśmie procesowym z dnia 23 czerwca 2016 roku powodowie cofnęli powództwo ponad kwotę 27 381,68 zł i zrzekli się w tej części roszczenia.

*

Wyrokiem z dnia 19 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Chełmie:

1. umorzył postępowanie co do kwoty 1 943,86 zł;
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądził solidarnie od powodów J. B. i D. B. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 2 417 zł tytułem kosztów procesu;
4. nakazał ściągnąć solidarnie od powodów J. B. i D. B. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Chełmie kwotę 863,92 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 2012 roku na nieruchomości J. i D. B. położonej w S. został wybudowany basen kryty. Prace polegające na czyszczeniu filtrów i wymianie wody przeprowadzała na zlecenie ustne właścicieli firma (...) Sp. z o.o. w L..

W dniu 3 września 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zawarła z (...) S. A. w Ł. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej prowadzenia działalności lub posiadania mienia, w której jako rodzaj działalności polegającej ubezpieczeniu wskazała numery (...) (...) potwierdzoną polisą nr (...) - (...).

W dniu 13 lipca 2014 roku P. K., pracownik spółki (...), ocenił stan wody w basenie J. i D. B. i uzgodnił z J. B., że trzeba opróżnić wodę z basenu, aby można było oczyścić folię wyłożoną w basenie. P. K. zszedł do piwniczki, gdzie są zawory, filtry i maszynownia, wymienił chlor, ustawił płukanie złoza filtracyjnego, otworzył zawór, aby woda z basenu grawitacyjnie z niego spłynęła, a przy tym nieświadomie otworzył zawór doprowadzający wodę do basenu. Woda zalała budynek basenu, pomieszczenia maszynowni, pomieszczenia przyległe, piwnicę, łazienkę i saunę.

W wyniku zalania uszkodzeniu uległy centrala sterująca basenu, automatyka kontrolno–dozująca chemię basenową, wentylatory, pompa cyrkulacyjna do wymiennika, zawór trójdrożny, komputer sterujący do nawadniania ogrodu, przewody wentylacyjne oraz izolacja do wentylacji hali basenowej, przewody wentylujące do maszynowni. Koszty likwidacji szkody wyniosły 27 381,68 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, na podstawie jakich dowodów ustalił powyższy stan faktyczny, podkreślając przy tym, że dokumenty prywatne i urzędowe, na których się oparł, są zgodne z okolicznościami przyznanymi przez strony. Tworzą jasny i spójny obraz sprawy.

Sąd pierwszej instancji w pełni obdarzył wiarą opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu budownictwa lądowego, wodnego, melioracji wodnych i ochrony środowiska R. K. dotyczącą wysokości szkody.

Pozostałe okoliczności faktyczne sprawy w istocie nie były sporne, natomiast strony wywodziły różne skutki prawne z bezspornych okoliczności faktycznych, a mianowicie pozostawały w sporze co do tego, czy ochrona ubezpieczeniowa wynikająca z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody obejmowała również przedmiotowe zdarzenie.

Dokonując oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy wskazał, że w części, w jakiej pozew został cofnięty ze zrzeczeniem się roszczenia, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c. umorzył postępowanie.

W pozostałej części powództwo nie jest zasadne. Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela może polegać w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zawarła z (...) S. A. w Ł. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności lub posiadania mienia, w wyniku której została objęta ochroną ubezpieczeniową w ramach działalności polegającej na (...) (...) oraz na zasadach określonych w ogólnych warunkach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności lub posiadania mienia zatwierdzonych uchwałą zarządu (...) (...) nr (...) z dnia 6 sierpnia 2009 roku.

Zgodnie z § 3 ust. 1 OWU ubezpieczenie obejmuje odpowiedzialność cywilną ubezpieczonego za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności określonej w polisie lub posiadaniem mienia.

Ochrona ubezpieczeniowa sprawcy szkody obejmowała działalność polegającą na: (...) – produkcja pozostałych wyrobów stolarskich i ciesielskich dla budownictwa, (...)– realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków, (...) – wykonywanie instalacji elektrycznych, (...) – wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych, cieplnych, gazowych i klimatyzacyjnych, (...) – wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych, (...) – zakładanie stolarki budowlanej, (...) – posadzkarstwo, tapetowanie i oblicowywanie ścian, (...)– malowanie i szklenie, (...)– wykonywanie pozostałych robót budowlanych i wykończeniowych.

Okoliczności powstania szkody nie były sporne: do zalania pomieszczeń basenu powodów doszło w trakcie prac wykonywanych przez pracownika (...) Sp. z o. o. w L. polegających na wymianie złoża filtracyjnego, przepłukaniu filtra, uzupełnieniu chemii basenowej, wypuszczeniu wody z basenu i jego umyciu.

W ocenie Sądu Rejonowego były to prace konserwacyjne, ściśle związane z czyszczeniem i utrzymaniem w czystości basenów, według kwalifikacji (...) działalność objęta podklasą (...) która nie była objęta ochroną ubezpieczeniową pozwanego. Nie można uznać, że sprawca szkody wykonywał prace polegające na „wykonywaniu instalacji wodno-kanalizacyjnych” ((...) (...), bowiem czym innym jest „wykonywanie” czyli budowa, instalowanie urządzeń, a czym innym konserwacja istniejących już, zamontowanych urządzeń. Ubezpieczający jako przedsiębiorca miał obowiązek wskazania wszystkich rodzajów działalności, które chciał objąć ochroną ubezpieczeniową, a poprzez wskazanie we wniosku rodzajów działalności zawęził tym samym krąg zdarzeń, za które zakład ubezpieczeń miał odpowiadać. Przyczyną szkody było zdarzenie powstałe w ramach działalności ubezpieczającego polegającej na pracach konserwacyjnych, związanych z czyszczeniem i utrzymaniem w czystości basenów, która to działalność nie była przedmiotem umowy ubezpieczenia.

Tym samym roszczenie powodów skierowane przeciwko ubezpieczycielowi nie było zasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Rejonowy uzasadnił art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Na zasądzoną solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 2 417 zł tytułem kosztów procesu składają się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 2 400 zł, stosownie do treści § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349, ze zm.).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy nakazał ściągnąć solidarnie od powodów na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Chełmie) kwotę 863,92 zł tytułem wydatków na poczet wynagrodzenia biegłego wyłożonych tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wnieśli powodowie D. B. i J. B., zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo oraz w części orzekającej o kosztach procesu.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi:

I. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy:

1. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niedostateczne wyjaśnienie podstawy prawnej wydanego wyroku i ograniczenie tego obowiązku wyłącznie do przytoczenia treści przepisów art. 805 § 1 i § 2 k.c., które to uchybienie uniemożliwiło ocenę rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd pierwszej instancji,

2. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieprecyzyjne i niekonkretne wskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów, którym Sąd Rejonowy dał wiarę rozstrzygając o oddaleniu powództwa, jak i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, które to uchybienie uniemożliwiło ocenę rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd pierwszej instancji oraz spowodowało niemożność ustalenia, jaki rzeczywiście stan faktyczny stanowił podstawę rozstrzygnięcia,

3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd pierwszej instancji granic swobodnej oceny dowodów, co ujawniło się wyciągnięciem wniosków niezajdujących uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym i przyjęciem, że umowa ubezpieczenia zawarta pomiędzy stroną powodową a stroną pozwaną nie obejmuje ochroną ubezpieczeniową szkody zaistniałej u powodów,

4. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego, z pominięciem reguł interpretacyjnych wynikających z art. 65 § 2 k.c., a w konsekwencji błędne ustalenie, że polisa zawarta pomiędzy ubezpieczycielem a ubezpieczonym nie udziela ochrony ubezpieczeniowej za szkodę, którą ponieśli powodowie,

5. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających i stwierdzenie, że czynności wykonywane przez pracownika (...) Sp. z o. o., które spowodowały szkodę, mieszczą się w klasie (...) dotyczącej czyszczenia i utrzymywania w czystości basenów, które to (...) w ocenie Sądu nie zostało objęte ochroną ubezpieczeniową, podczas gdy usługa świadczona na rzecz powodów polegała m. in. na wymianie, a zatem instalacji urządzeń, co mieści się z kolei w kwalifikacji (...) objętej ochroną ubezpieczeniową,

6. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających, w szczególności co do zeznań świadka P. K. jak też opinii biegłego sporządzonej w sprawie, z treści których to dowodów bezspornie wynika charakter prac, który doprowadził do powstania szkody (zeznania świadka) i wysokość poniesionej przez powodów szkody (wnioski zasadnicze opinii biegłego), które to uchybienie doprowadziło do oddalenia powództwa,

7. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i wyprowadzenie wniosków niewynikających z dowodów, w szczególności dopuszczanie i przeprowadzenie przez Sąd pierwszej instancji dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa lądowego, wodnego, melioracji wodnych i ochrony środowiska, co doprowadziło do niecelowego przedłużenia postępowania sądowego, narażenia powodów na dodatkowe koszty związane z przeprowadzeniem tego dowodu w sytuacji jego nieuwzględnienia przy rozstrzygnięciu merytorycznym i nienadaniu mu właściwego znaczenia, czyli uznanie przedmiotowego dowodu za nieistotny, a nadto poprzez ustalenie stanu faktycznego sprawy na podstawie innych, już uprzednio przeprowadzonych dowodów,

8. art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. poprzez nierzetelne dokonanie oceny charakteru i zawłości sprawy oraz włożonego przez pełnomocnika pozwanej nakładu pracy, co doprowadziło do bezzasadnego obciążenia powodów znacznymi kosztami postępowania i poza poniesioną już znaczną szkodą naraziło ich na dodatkowe dolegliwości finansowe,

II. naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. art 65 § 2 k.c. poprzez dokonanie błędnej wykładni umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy ubezpieczonym a ubezpieczycielem, w sposób nieuwzględniający celu tej umowy i przyjęcie, że w swoich postanowieniach nie udziela ona ochrony ubezpieczeniowej za zdarzenie, które spowodowało szkodę u powodów,

2. art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez obciążenie powodów wydatkami na poczet wynagrodzenia biegłego, w sytuacji, gdy przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na etapie, na którym go przeprowadzono, stało się bezcelowe, a powodowie ponieśli już i tak znaczne koszty, związane w szczególności z pokryciem doznanej szkody.

Powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 2., 3. i 4. poprzez uwzględnienie powództwa w postaci zmodyfikowanej w toku procesu, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych, a ponadto o nieobciążanie powodów wydatkami poniesionymi tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów nie jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zaskarżony wyrok podlegałby uchyleniu a sprawa przekazaniu Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (w zaskarżonej części) tylko w razie nieważności postępowania, konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, bądź nierozpoznania istoty sprawy (art. 386 § 2 i § 4 k.p.c.). Okoliczności takie nie występują w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i ocenił dowody zgodnie z dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy przyjmuje te ustalenia za własne.

Sąd Rejonowy dokonał również prawidłowej oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego, która Sąd Odwoławczy podziela i zbędne jest jej powtarzanie.

Całkowicie chybione są podniesione w sprawie zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy słusznie podkreślił, że w zakresie okoliczności powstania szkody i jej wysokości ostatecznie ustalony stan faktyczny był bezsporny, podobnie jak również co do zapisów polisy ubezpieczeniowej wystawionej przez pozwanego spółce (...) w związku z zawartą umową ubezpieczenia, obejmującą zakresem m. in. odpowiedzialność cywilną spółki (...). W sprawie nie istnieją zaś jakiegokolwiek inne dowody poza przedmiotowym dokumentem polisy i dokumentem ogólnych warunków ubezpieczenia, pozwalające na ustalenie, że umowa ubezpieczenia zawarta przez spółkę (...) z pozwanym zakładem ubezpieczeń miała za przedmiot ochronę ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej w szerszym zakresie niż określony wskazanymi w polisie numerami (...). W szczególności w ogóle nie zeznawał na temat treści umowy ubezpieczenia P. K., który w imieniu spółki (...) zawierał tę umowę ani przedstawiciel ubezpieczyciela (...). U. S. A. (...) przy tym należy, że przedmiotem ochrony ubezpieczeniowej wskazanym w przedmiotowej umowie ubezpieczenia nie były nawet wszystkie rodzaje działalności gospodarczej będące przedmiotem działalności spółki (...) zgodnie z danymi z Krajowego Rejestru Sądowego (k. 27-29), co potwierdza wywód Sądu pierwszej instancji, iż umowa ubezpieczenia miała za przedmiot tylko wyraźnie określoną część działalności spółki (...) a nie całość jej funkcjonowania. Dodać też trzeba, że niewątpliwie z zakresem i rodzajem działalności gospodarczej objętej umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wiążą się rozmiary ryzyka ubezpieczeniowego, co w sposób bezpośredni wpływa także na wysokość ustalonej składki ubezpieczeniowej i stanowi dodatkowy argument za wykładnią umowy ubezpieczenia w sposób wynikający z wyraźnych i jednoznacznych zapisów polisy ubezpieczeniowej, tym bardziej, iż umowa ubezpieczenia została zawarta przez strony będące przedsiębiorcami, od których należy wymagać należytej staranności właściwej zawodowemu charakterowi prowadzonej działalności gospodarczej. Tym samym twierdzenia skarżących, że na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należało ustalić, że działalność spółki (...),

w związku z którą doszło do wyrządzenia szkody powodom, była objęta ochroną ubezpieczeniową pozwanego ubezpieczyciela, są gołosłowne.

Sąd Okręgowy podziela też wywód Sądu pierwszej instancji, że prace wykonywane przez pracownika spółki (...) u powodów miały charakter konserwacyjny (nawet jeżeli obejmowały wymianę chloru czy płukanie złoza filtracyjnego) i nie można ich uznać za wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych. Podobnie, wymiana materiałów eksploatacyjnych w innych urządzeniach (np. oleju czy filtrów w pojeździe) nie może zostać uznana za czynność polegającą na wykonaniu (wytworzeniu) takiego urządzenia. W przypadku basenu prace, które wykonywano u powodów, nie były w istocie niczym innym jak jego czyszczeniem i utrzymaniem w czystości (z czym wiążą się kwestie utrzymania wody i powierzchni ścian basenu w należytej czystości m. in. za pomocą środków chemicznych i mechanicznych).

Absolutnie nie może zaś zostać uznane za naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. stwierdzenie powodów, że w okolicznościach sprawy niezasadne było przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego w celu ustalenia wysokości szkody.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej wykładni umowy ubezpieczenia łączącej spółkę (...) z pozwanym zakładem ubezpieczeń. Nie można stawiać pozwanemu skutecznie zarzutu, że uchyła się od obowiązku świadczenia w celu pokrycia szkody powodów, jeżeli zdarzenie wyrządzające szkodę nie było objęte umowną ochroną ubezpieczeniową. Należy zwrócić uwagę, że było to ubezpieczenie dobrowolne, a jego zakres jest skorelowany z wysokością świadczenia ubezpieczonego (składki), toteż nie są trafne zarzuty powodów, nie będących stroną tej umowy, co do sposobu jego ukształtowania. Zgodnie z § 3 ust. 1 OWU ubezpieczenie obejmuje odpowiedzialność cywilną ubezpieczonego za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności określonej w polisie lub posiadaniem mienia. Możliwe jest również zmodyfikowanie zakresu ubezpieczenia poprzez objęcie ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, jak było w przypadku przedmiotowej umowy (§ 4 ust. 1 pkt 4 OWU), ale niezależnie od tego, czy chodzi o odpowiedzialność cywilną za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym czy nienależytym wykonaniem zobowiązania, ochrona ubezpieczeniowa obejmuje jedynie zakres działalności ubezpieczonego wskazany w umowie (o czym była już mowa wyżej). Brak jest podstaw do przyjęcia, że na podstawie art. 65 § 2 k.c. przedmiotowa umowa ubezpieczenia powinna być wykładana w sposób wskazywany przez skarżących.

Istotnie Sąd Rejonowy w ramach oceny prawnej umowy ubezpieczenia ograniczył się do przywołania art. 805 k.c., podczas gdy umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje art. 822 k.c., ale w okolicznościach sprawy nie mogło to mieć znaczenia dla wyniku procesu, skoro przedmiotowa umowa ubezpieczenia nie obejmowała swoim zakresem działalności spółki (...), w związku z którą doszło do wyrządzenia powodom szkody.

Wbrew podniesionym w apelacji zarzutom naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. należy też stwierdzić, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy klarownie, a zarazem wystarczająco dokładnie dokonał oceny dowodów i oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego, a okoliczność, iż skarżący nie podzielają wykładni przedmiotowej umowy ubezpieczenia przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie może zostać uznana za równoznaczną z niedostatecznym wyjaśnieniem podstawy prawnej wyroku i dokonanej oceny dowodów.

Sąd Rejonowy nie naruszył również wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego, zarówno art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. jak i ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (której nie sposób uznać za przepisy materialnoprawne, jak to uczynili skarżący w apelacji).

Powodowie wytaczając niezasadne powództwo spowodowali konieczność podjęcia przez pozwanego celowej obrony, a tym samym zgodnie z podstawową zasadą odpowiedzialności za wynik procesu powinni zwrócić pozwanemu poniesione koszty procesu, które objęły opłatę skarbową od pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego w stawce minimalnej określonej właściwymi przepisami. Niezrozumiałą zatem jest zarzut, że powodowie zostali obciążeni obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu niezasadnie, czy też, że niewłaściwie została oceniona zawilgość sprawy i nakład pracy pełnomocnika pozwanego.

Sąd Okręgowy przyznaje rację powodom co do tego, że w sytuacji, gdy zdaniem Sądu pierwszej instancji roszczenie nie było uzasadnione co do zasady, zbędne było wywoływanie opinii biegłego w celu ustalenia wysokości szkody, co doprowadziło do powstania w sprawie wyższych kosztów sądowych. Tym niemniej wszelkie koszty sądowe powstałe w sprawie, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążają stronę przegrywającą sprawę, a nie zachodził szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za odstąpieniem od obciążenia powodów tymi kosztami (art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Pozwany przedstawił powodom jasno swoją argumentację przed procesem a powodowie pomimo to zdecydowali się wytoczyć proces przeciwko ubezpieczycielowi a nie przeciwko sprawcy szkody. Niewątpliwie powodowie w wyniku przegrania procesu są zobowiązani ponieść dodatkowe koszty, ale jest to rezultat ich świadomej decyzji o pozwaniu zakładu ubezpieczeń.

Skarżący nie sformułowali innych zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego w zakresie rozstrzygnięć o kosztach procesu i o nieuiszczonych kosztach sądowych, a Sąd Odwoławczy z urzędu uwzględnił tylko naruszenie prawa materialnego oraz nieważność postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 roku, II CSK 400/07). Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego nie było podstaw do zmiany tych rozstrzygnięć.

Wobec oddalenia apelacji powodów, na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. należało zasądzić od apelujących w częściach równych na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania apelacyjnego obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego – radcy prawnego w stawce minimalnej wynikającej z § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804, ze zm.) w brzmieniu obowiązującym przed dniem 27 października 2016 roku (por. § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2016 roku, poz. 1667).

Na podstawie art. 350 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy sprostował istotne omyłki pisarskie w zaskarżonym wyroku dotyczące oznaczenia strony pozwanej.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

1 W rzeczywistości powodowie nie byli stroną umowy ubezpieczenia.

2 W istocie – w zaskarżonej części.